

„Răscumpărați cu un preț”

Am fost răscumpărați cu un preț și acum suntem robi ai Domnului. Datorită mântuirii minunate, care s-a făcut pentru noi, a prețului, care a fost plătit pentru noi, nu ne mai aparținem nouă înșine, ci suntem proprietatea Domnului și, orice am face, ar trebui să facem „în Numele Domnului Isus”.

Credinciosul se află într-o poziție cu totul nouă, în care a fost adus prin dragostea lui Dumnezeu în dreptatea divină. Introdus în prezența lui Dumnezeu Însuși, el stă în lumina deplină și în favoarea deplină a lui Dumnezeu. El nu are putere în sine, dar puterea Duhului Sfânt îi stă la dispoziție și este chemat să arate în această lume ceea ce era Hristos. „Cine zice că rămâne în El este dator și el însuși să umble așa cum a umblat El.” „Purtând totdeauna în trup omorârea lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să fie arătată în trupul nostru” (1 Ioan 2.6; 2 Corinteni 4.10).

Există mii de lucruri, pe care le facem din obișnuință și despre care credem că trebuie să le facem. Dar pentru un creștin credincios nu mai există de fapt „trebuie”, pentru el doar *voința lui Hristos* este decisivă; și îi revine lui sarcina să cunoască și să împlinească această voință în toate lucrurile. Noi suntem o scrisoare a lui Hristos, așa cum spune apostolul, „scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu” (2 Corinteni 3.3). Calea pe care trebuie să o urmăm este revelarea vieții lui Isus în trupurile noastre. În tot ceea ce fac eu, ar trebui să se manifeste credințioșia inimii mele față de Hristos și să fie făcută cunoscută Persoana Lui celorlalți. Ceea ce este „*demn de Domnul*”, nu ceea ce este cuviincios pentru oameni, ar trebui să caracterizeze umblarea mea. Cu siguranță nu este ușor să rămâi mereu pașnic, răbdător și blând când ni se face nedreptate sau chiar ni se aduce jigniri. Dar nu am fost cu toții odată vrăjmași ai lui Dumnezeu? Și nu ne-a iertat Dumnezeu când eram încă vrăjmașii Lui? Ei bine, să-i iertăm și noi pe vrăjmașii noștri.

Este mai ușor de spus aceasta, decât de făcut, se va obiecta. Desigur! Dar avem marele privilegiu de a umbla „așa cum a umblat El”. Întrebarea este: *Vrei să faci asta?* Dacă da, du-te și *studiază pe Hristos*, învață care a fost calea Lui aici pe pământ, după ce ai înțeles locul tău actual în El sus. Este o mare mângâiere faptul că, în timp ce privesc spre Hristos, nu numai că văd cum *ar trebui* să fiu, ci primesc și *puterea* de a fi așa. „Har peste har” mi se dăruiește din plinătatea Lui. „Noi toți, privind ca într-o oglindă, cu fața descoperită, gloria Domnului, suntem transformați în același chip, din glorie spre glorie.” Pentru creștinul credincios există o creștere reală, nu în ceea ce privește aptitudinea lui înaintea lui Dumnezeu și acceptarea lui de către El, ci în ceea ce privește asemănarea lui cu Hristos; și această creștere nu ar trebui să înceteze niciodată. Într-o zi vom sta în fața lui Dumnezeu în poziția lui Hristos, vom fi asemenea Lui. Ceea ce aș dori să recomand astăzi fiecărui copil al lui Dumnezeu este, repet, *să studieze pe Hristos*, pentru a deveni astfel mai asemănător cu El încă de pe acest pământ. Nimic nu aduce sufletului atât de multă binecuvântare și încurajare, nimic nu-l sfințește mai mult decât această studiere. Ea conferă o conștientizare crescândă, care umple inima cu curaj, a dragostei lui Dumnezeu.

„După cum M-a trimis pe Mine Tatăl cel viu și eu trăiesc datorită Tatăl, tot așa, *cel care Mă mănâncă* pe Mine va trăi și el datorită Mie” (Ioan 6.57).